

(42. 2.)

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is, de wet van 7 Juli 1900 (*Staatsblad* n°. 111) — Leerplichtwet — gedeeltelijk te herzien;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

De vermelding van titels in de Leerplichtwet vervalt.

Artikel II.

Artikel 1 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De vader, de moeder, de voogd en de persoon, bij wien een kind inwoont, zijn, ieder voor zoover hij daarvoor aansprakelijk kan worden gesteld, verplicht zorg te dragen, dat aan dat kind gedurende den tijd en overeenkomstig de regelen, in deze wet gesteld, voldoende lager onderwijs wordt verstrekt.

Deze verplichting wordt door hen nageleefd:

1°. of door te zorgen, dat het kind als leerling eener lagere school is ingeschreven en dat het na plaatsing die school geregeld bezoekt;

2°. of door te zorgen, dat het kind voldoende huisonderwijs ontvangt.”

Artikel III.

Artikel 2 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„Onder lagere scholen, bedoeld in artikel 1, worden verstaan alle scholen voor gewoon of uitgebreid lager onderwijs, hetzij openbare, hetzij bijzondere, waar onderwijs wordt gegeven in de vakken, vermeld onder a—h in artikel 2 der Lager-onderwijswet.

Het schoolbezoek vindt geregeld plaats, indien geen schooltijd zonder geldige reden wordt verzuimd.

Het huisonderwijs, bedoeld onder 2°. in artikel 1, omvat de vakken, genoemd onder a—g in artikel 2 der Lager-onderwijswet in verband met een goeden leergang, en wordt buiten de vacantiетijden aan kinderen beneden den leeftijd van tien jaren gedurende ten minste drie uren per week, aan kinderen van tien jaren of ouder gedurende ten minste zes uren per week gegeven.”

Artikel IV.

Artikel 3 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De verplichting om, voor zoover aan schoolonderwijs de voorkeur gegeven wordt, te zorgen, dat het kind op eene

lagere school als leerling is ingeschreven, vangt aan uiterlijk, zoodra het den leeftijd van zeven jaren heeft bereikt.

Deze verplichting eindigt, zoodra het kind zeven jaren leerling eener lagere school is geweest en het alle klassen doorloopen heeft, of, voor zoover het onderwijs gegeven wordt in klassen, die samen een langeren leertijd dan zeven jaren innemen, zoodra de klassen, als samen een leertijd van zeven jaren omvatten; met dien verstande, dat de verplichting nimmer eindigt, voordat het kind den dertienjarigen leeftijd bereikt en de klasse, waarin het bij het bereiken van dien leeftijd geplaatst was, doorloopen heeft.

De verplichting eindigt in ieder geval, indien het kind de klasse heeft doorloopen, waarin het bij het bereiken van den veertienjarigen leeftijd was geplaatst.

Een kind, dat bij zijne toelating op de school terstond in eene hoogere klasse wordt geplaatst, wordt geacht den leertijd, dien de lagere klasse of klassen innemen, doorloopen te hebben.”

Artikel V.

Artikel 4 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De verplichting om, voor zoover aan huisonderwijs de voorkeur gegeven wordt, te zorgen, dat aan het kind zoodanig onderwijs wordt verstrekt, vangt aan uiterlijk, zoodra het kind den leeftijd van zeven jaren heeft bereikt.

Ten aanzien van een kind, waaraan vóór of sinds het bereiken van het zesde levensjaar huisonderwijs in den zin dezer wet wordt verstrekt, eindigt deze verplichting bij het bereiken van den leeftijd van dertien jaren, indien het kind alsdan zeven achtereenvolgende jaren onderwijs heeft genoten.

Ten aanzien van een kind, dat op een later tijdstip, dan in het vorige lid bedoeld, aanvangt huisonderwijs te genieten, eindigt de verplichting bij het bereiken van den leeftijd van veertien jaren.

De ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen worden geacht niet aan hunne verplichting tot het verstrekken van huisonderwijs te voldoen, zoolang zij niet aan den burgemeester hunner woonplaats bij eene door hen ondertekende verklaring opgave hebben gedaan van:

1°. de vakken, waarin de kinderen huisonderwijs genieten, de uren, gedurende welke dat onderwijs wordt gegeven, alsmede de vacantiетijden;

2°. a. de namen der kinderen, met bijvoeging van de voornamen, dagteekening van geboorte en plaats van werkelijk verblijf, alsmede de plaats, waar het onderwijs wordt gegeven;

b. de namen en voornamen van hen, door wie het onderwijs wordt gegeven. Is op laatstgenoemden artikel 15, onder a, of artikel 129 der Lager-onderwijswet van toepassing, zoo wordt zulks mede vermeld.

Deze verklaring, welke door hen, die het onderwijs geven, mede ondertekend moet worden, wordt ieder jaar vóór 1 Februari opnieuw ingediend.

Van verandering in de personen, door wie het onderwijs wordt gegeven, wordt binnen acht en twintig dagen aan den burgemeester mededeeling gedaan.”

Artikel VI.

Artikel 5 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De verplichting om te zorgen, dat het kind de school, waar het als leerling is ingeschreven, geregeld bezoekt, vangt aan met den dag, waarop het voor het eerst op de school als leerling plaats neemt of na inschrijving had kunnen plaats nemen, en duurt voort zoolang het ingevolge deze wet leerplichtig is.”

Artikel VII.

Artikel 6 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De verplichting, in artikel 1 bedoeld, wordt niet nagekomen: 1°. zoolang het kind, den leeftijd van zeven jaren bereikt hebbende, en nog niet op grond van veertienjarigen leeftijd

ingevolge artikel 3, derde lid, buiten de leerverplichting vallende, niet als leerling eener lagere school is ingeschreven, noch huisonderwijs geniet overeenkomstig de regelen der wet, terwijl niet blijkt, noch van het vroeger verstrijken van den leerplichtigen leeftijd ingevolge artikel 3, tweede lid, of artikel 4, tweede lid, noch van eenige wettelijke vrijstelling;

2°. zoo dikwijls het kind, dat als leerling eener lagere school is ingeschreven en nog niet op grond van artikel 3, tweede of derde lid, buiten de leerverplichting valt, die school niet geregeld bezoekt, terwijl niet blijkt van eenige geldige reden van tijdelijk schoolverzuim, noch dat de voor het nakomen der verplichting aansprakelijke personen het redelijkerwijs mogelijke deden om het schoolverzuim te voorkomen."

Artikel VIII.

Artikel 7 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen zijn van de naleving der in artikel 1 opgelegde verplichting vrijgesteld, zoolang:

1°. zij eene vaste woonplaats missen;

2°. zij de kinderen eene school voor buitengewoon lager onderwijs doen bezoeken;

3°. zij de kinderen eene inrichting van onderwijs doen bezoeken, die geacht wordt tot het hooger, middelbaar of nijverheidsonderwijs te behooren en waar de kinderen buiten de avonduren ten minste zestien uren per week onderwijs ontvangen;

4°. zij tegen het onderwijs op alle, binnen den afstand van vier kilometer van de woning gelegen, lagere scholen, waar voor de kinderen plaats te verkrijgen is, overwegend bezwaar hebben;

5°. zij voor de kinderen op geen enkele der binnen den afstand van vier kilometer van de woning gelegen lagere scholen, ondanks aanvraag tot toelating, plaatsing kunnen verkrijgen;

6°. een wettelijk voorschrift het bezoeken van de lagere scholen verbiedt;

7°. de kinderen, volgens schriftelijke verklaring van een geneeskundige, ongeschikt zijn voor het bezoeken eener lagere school of eener binnen den afstand van vier kilometer van de woning gelegen lagere school.

De afstand, bedoeld in 4°, 5° en 7°, van dit artikel, wordt gemeten langs den kortsten gebruikelijken weg."

Artikel IX.

Artikel 9 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen, die eene vaste woonplaats hebben, kunnen zich niet beroepen op eenige vrijstelling van de naleving der in artikel 1 opgelegde verplichting, zoolang zij niet aan den burgemeester hunner woonplaats kennis gegeven, voor welk kind en op welken grond zij op vrijstelling aanspraak meenen te mogen maken.

Deze kennisgeving moet, zoolang de aanspraak op vrijstelling blijft voortduren en de kinderen nog in den leerplichtigen leeftijd vallen, ieder jaar vóór 1 Februari opnieuw worden ingediend."

Artikel X.

Artikel 10 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen kunnen zich op de vrijstelling, onder 4°. van artikel 7 genoemd, alleen beroepen, indien zij aan de kennisgeving, bedoeld in artikel 9, de schriftelijke verklaring hebben toegevoegd, dat zij tegen het onderwijs op de, binnen den afstand van vier kilometer van de woning gelegen scholen, waarop voor de kinderen plaats te verkrijgen is, zoo overwegend bezwaar hebben, dat zij de kinderen voorloopig liever van het door de wet gevorderde onderwijs verstoken laten, dan hen aan eene dier scholen toe te vertrouwen.

Deze verklaring moet, om geldig te zijn, ook de handteekening dragen van den inspecteur. Deze ambtenaar is verplicht,

binnen acht en twintig dagen na aanvraag, door het stellen zijner handteekening, zijne medewerking te verleen.

Wanneer den inspecteur blijkt, dat het kind op de school of eene der scholen, waartegen bezwaar wordt gemaakt, gedurende het jaar, voorafgaande aan de dagteekening der verklaring, geplaatst is geweest en hij overtuigd is, dat geen ernstig bezwaar tegen het onderwijs, maar eenige andere reden tot aanvraag om vrijstelling heeft geleid, weigert hij zijne medewerking.

Indien de inspecteur zijne mede-onderteekening eener verklaring weigert, geeft hij daarvan onmiddellijk met opgave van redenen kennis aan den belanghebbende. Deze kan binnen veertien dagen, nadat de weigering te zijner kennis is gebracht, in hooger beroep komen bij den hoofdinspecteur, die binnen drie weken beslist. Bij gunstige beslissing plaatst deze ambtenaar zijne handteekening op de verklaring. Hij geeft onverwijld van zijne beslissing kennis aan den belanghebbende en aan den inspecteur.

Tot aan den dag, waarop de eindbeslissing te hunner kennis wordt gebracht, zijn de aansprakelijke personen van de verplichting, bedoeld in artikel 1, vrijgesteld.

Artikel XI.

Artikel 11, vierde en vijfde lid, der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„Het hoofd eener openbare lagere school is niet bevoegd, een kind gedurende den in artikel 3 omschreven leerplichtigen leeftijd, om andere dan eene der in het tweede lid van dit artikel onder 1°. tot en met 4°. genoemde redenen van de lijst der leerlingen af te voeren, dan met toestemming of op last van den inspecteur.

Een kind, dat ingevolge artikel 20, § 3, ambtshalve is ingeschreven, mag gedurende de eerste zes maanden, nadat het op de school geplaatst is, zonder toestemming van den inspecteur van de lijst der leerlingen niet worden afgevoerd dan in de gevallen, onder 1°, 2° en 3°. in het tweede lid van dit artikel bedoeld."

Artikel XII.

Artikel 12, 4°, der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„vergunning om de school tijdelijk niet te bezoeken ten behoeve van werkzaamheden in of voor de bedrijven van landbouw, tuinbouw of veehouderij, verleend door den inspecteur op grond van artikel 13;”

Artikel XIII.

Art. 13 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„Ten behoeve van werkzaamheden in of voor de bedrijven van landbouw, tuinbouw, of veehouderij kan door den inspecteur voor kinderen, die in de laatste zes maanden, voorafgaande aan de aanvraag, de school geregeld hebben bezocht, jaarlijks voor ten hoogste twee weken, ongerekend de vacantiën, vergund worden de school tijdelijk niet te bezoeken. Die vergunning wordt door den inspecteur ingetrokken wegens niet geregeld schoolbezoek na de aanvraag gepleegd.

Van de beslissing van den inspecteur wordt onmiddellijk kennis gegeven aan den ingevolge artikel 1 aansprakelijken persoon, die de vergunning heeft gevraagd. Bij afwijzing wordt de beslissing met redenen omkleed.

De in het vorige lid bedoelde aansprakelijke persoon kan binnen veertien dagen, nadat de afwijzende beschikking te zijner kennis is gebracht, in hooger beroep komen bij den hoofdinspecteur.

Van de verleende vergunningen wordt onverwijld mededeeling gedaan aan het hoofd der school, waar de kinderen zijn ingeschreven."

Artikel XIV.

Artikel 14, onder 3°, der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„3°. indien het kind den leeftijd van elf jaren nog niet heeft bereikt."

Artikel XV.

Artikel 15 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De gemeenteraad wijst bij verordening een tijdvak van ten hoogste vier achtereenvolgende maanden aan, binnen hetwelk, met uitsluiting van de overige tijden van het jaar, de vergunningen, bedoeld in het eerste lid van artikel 13, kunnen worden verleend. Voor de verschillende deelen eener gemeente kunnen verschillende tijdvakken worden aangewezen.

Over elk daartoe strekkend voorstel wordt, voordat het in den raad in behandeling komt, de inspecteur gehoord.

Zoolang deze verordening niet is vastgesteld worden geene vergunningen verleend.”

Artikel XVI.

Art. 16 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„Het hoofd der school is bevoegd aan de leerlingen schriftelijk verlof te verleenen de school tijdelijk niet te bezoeken.

Slechts op grond van ongesteldheid van het kind kan dit verlof voor onbepaalden tijd worden verleend.

Het niet op grond van ongesteldheid van het kind verleende verlof behoeft, indien het ten aanzien van hetzelfde kind voor meer dan tien schooltijden in acht en twintig dagen verleend wordt, de bekrachtiging van den inspecteur.

Het hoofd der school is bevoegd, schoolverzuimen, waarvoor geen verlof is verleend, als gewettigd of verschoonbaar aan te merken. Een verzuim, waaromtrent binnen vier dagen bij het hoofd der school geen bericht is ingekomen met opgave van redenen, wordt door dezen niet als gewettigd of verschoonbaar aangemerkt.

De inspecteur is bevoegd een schoolverzuim, waarvoor geen verlof is verleend of dat door het hoofd der school niet als gewettigd of verschoonbaar is aangemerkt, alsnog gewettigd of verschoonbaar te verklaren.

Hij is bevoegd te beslissen, dat een door het hoofd der school als verschoonbaar aangemerkt verzuim niet verschoonbaar is geweest.”

Artikel XVII.

Art. 17 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De gemeentebesturen en de hoofden der scholen zijn verplicht de voor de uitvoering dezer wet vereischte gegevens te verstrekken.

Voor zooveel noodig wordt door Onzen Minister, met de uitvoering der Lager-onderwijswet belast, vastgesteld, welke die gegevens zijn, en in welken vorm, op welke tijdstippen en aan welke autoriteiten zij verstrekt moeten worden.

Deze autoriteiten zijn verplicht de hoofden der scholen bij niet inzending of onvolledige inzending der gegevens aan te manen, binnen een door haar gestelden termijn alsnog aan hunne verplichting te voldoen.”

Artikel XVIII.

De artikelen 18 en 19 der Leerplichtwet vervallen.

Artikel XIX.

Art. 20 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„§ 1. Bevindt de inspecteur dat kinderen, die in den bij de artikelen 3 en 4 aangegeven leerplichtigen leeftijd vallen, niet als leerling eener lagere school zijn ingeschreven en geen huisonderwijs genieten, zonder dat een grond van vrijstelling ingevolge artikel 7 aanwezig is, dan geeft hij daarvan kennis aan de commissie tot wering van schoolverzuim.

Binnen acht dagen na ontvangst dezer kennisgeving stelt de commissie een onderzoek in naar de reden, waarom door de ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen niet aan hunne in dat artikel genoemde verplichting is voldaan. Zooveel mogelijk worden de aansprakelijke personen door haar gehoord.

Van den uitslag van het onderzoek geeft zij den inspecteur ten spoedigste schriftelijk kennis met mededeeling, welken

persoon zij voor het verzuim in de eerste plaats aansprakelijk houdt en waarom. Zij voegt daarbij haar advies, op welke school het kind ambtshalve is in te schrijven. Bij de keuze dier school wordt met den wensch van den belanghebbende, indien daarvan blijkt, zooveel mogelijk rekening gehouden.

§ 2. Blijkt den inspecteur uit het rapport der commissie, dat de aansprakelijke personen in gebreke zijn gebleven, aan de verplichting van artikel 1 te voldoen, dan zegt hij een of meer hunner schriftelijk aan, dat het kind ambtshalve als leerling eener lagere school wordt ingeschreven, dat daarmede de administratieve behandeling hunner overtreding is afgesloten, en dat zij bij niet nakoming hunner verplichting om te zorgen voor geregeld schoolbezoek te dier zake strafrechtelijk zullen worden vervolgd.

§ 3. Zoo spoedig mogelijk draagt de inspecteur zorg, dat het kind ambtshalve als leerling eener lagere school wordt ingeschreven.

Van de inschrijving geeft hij den aansprakelijken persoon of personen kennis met vermelding van de school en van het tijdstip, waarop het kind als leerling wordt geplaatst.

Ten aanzien van een kind, dat ambtshalve als leerling eener school is ingeschreven, geldt de voor die school bestaande regeling omtrent de heffing van schoolgeld.

Bij algemeenen maatregel van bestuur worden voorschriften gegeven omtrent de wijze van uitreiking der in deze paragraaf bedoelde kennisgeving en der in de vorige paragraaf bedoelde aanzegging aan de aansprakelijke personen.

§ 4. Onze voornoemde Minister kan bepalen, in welke gemeenten het onderzoek en de kennisgeving volgens § 1, eerste lid, door burgemeester en wethouders geschieden.”

Artikel XX.

Art. 21 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„§ 1. Bevindt de inspecteur, dat ten aanzien van eenigen leerling geen geregeld schoolbezoek heeft plaats gevonden, zonder dat verlof is verleend, of eene andere reden het verzuim wettigt of verschoonbaar maakt, dan geeft hij daarvan kennis aan de commissie tot wering van schoolverzuim.

Binnen acht dagen na ontvangst dezer kennisgeving stelt de commissie een onderzoek in naar de redenen en omstandigheden, die tot het schoolverzuim aanleiding hebben gegeven. Zooveel mogelijk worden de ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen door haar gehoord.

Van den uitslag van het onderzoek geeft zij den inspecteur ten spoedigste schriftelijk kennis, met mededeeling tevens of zij meent, dat het verzuim alsnog gewettigd of verschoonbaar kan worden verklaard en zoo neen, welken persoon zij voor het verzuim in de eerste plaats aansprakelijk houdt en waarom.

§ 2. Indien de inspecteur na kennisneming van het rapport der commissie meent, dat geen geldige reden voor het verzuim aanwezig is, zegt hij den aansprakelijken persoon of personen schriftelijk aan, dat de administratieve behandeling van de overtreding met betrekking tot het in de aanzegging met name te noemen kind is afgesloten, en dat ter zake van de eerstvolgende overtreding welke binnen zes maanden na de dagtekening van de uitreiking dezer aanzegging gepleegd mocht worden, en van verdere overtredingen na deze proces-verbaal zal worden opgemaakt.

Bij algemeenen maatregel van bestuur worden voorschriften gegeven omtrent de wijze van uitreiking der in deze paragraaf bedoelde aanzegging aan de aansprakelijke personen.

§ 3. Bevindt de inspecteur, dat de in artikel 1 en artikel 6, onder 2°, omschreven overtreding opnieuw gepleegd is binnen zes maanden, nadat de in de vorige paragraaf bedoelde aanzegging den overtreder werd uitgereikt, dan doet hij, met overlegging van het rapport der commissie, ten aanzien van deze en volgende overtredingen proces-verbaal van zijne bevindingen

en van de in de vorige paragraaf bedoelde aanzegging aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie toekomen.

§ 4. Indien sinds de aanzegging, in § 2 bedoeld, zes maanden verstreken zijn, zonder dat door denzelfden persoon eene nieuwe overtreding is gepleegd, dan wordt bij eene latere overtreding opnieuw gehandeld overeenkomstig de §§ 1 en 2 van dit artikel.

Indien sinds het plegen van eene overtreding, ter zake waarvan eene onherroepelijke veroordeeling plaats had of de veroordeelde de boete vrijwillig heeft betaald, een jaar verstreken is, zonder dat door denzelfden persoon eene nieuwe overtreding gepleegd is, dan wordt bij eene latere overtreding opnieuw gehandeld als bij het vorige lid dezer paragraaf is bepaald.

§ 5. De administratieve maatregelen, in de §§ 1 en 2 van dit artikel omschreven, zijn niet toepasselijk bij eene overtreding, bedoeld in artikel 1 en artikel 6, onder 2°., gepleegd ten aanzien van een kind, dat ambtshalve als leerling eener lagere school is ingeschreven, binnen zes maanden na den dag, waarop het kind als leerling plaats nam of had kunnen plaats nemen.

Ten aanzien van zoodanige overtreding doet de inspecteur aanstonds proces-verbaal zijner bevindingen aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie toekomen, met bijvoeging van de noodige gegevens betreffende het aangebrachte geval."

Artikel XXI.

Tusschen de artikelen 21 en 22 der Leerplichtwet wordt ingelascht artikel 21*bis*, luidende:

"Indien een leerplichtig kind, dat zonder geldige reden de school heeft verzuimd, naar eene school in eene andere schoolinspectie wordt overgeplaatst, geeft de inspecteur van de inspectie, waar het kind eerst school ging, ten spoedigste kennis aan den inspecteur van de inspectie, waarheen het kind is verplaatst, van de maatregelen tot bestrijding van het schoolverzuim, welke hij ingevolge artikel 21 heeft verricht, met overlegging van de daarop betrekking hebbende bescheiden.

De verdere behandeling geschiedt door den inspecteur van de inspectie, waar het kind dan als leerling eener school is ingeschreven".

Artikel XXII.

Artikel 22 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

"De commissiën tot wering van schoolverzuim, bedoeld in de artikelen 20 en 21, worden ingesteld door den gemeenteraad.

Wordt in eene gemeente meer dan eene commissie ingesteld, dan wordt elke commissie voor een bepaald deel der gemeente aangewezen.

De gemeenteraad bepaalt het aantal leden der commissie of commissiën, met dien verstande dat het aantal leden van ééne commissie nergens meer mag bedragen dan negen.

De leden worden benoemd uit de meerderjarige inwoners der gemeente. Daarbij wordt in de eerste plaats eene keuze gedaan uit de personen, die ingevolge artikel 1 aansprakelijk zijn voor het onderwijs der op eene lagere school in de gemeente ingeschreven kinderen, uit de onderwijzers bij het openbaar en uit de onderwijzers bij het bijzonder lager onderwijs in de gemeente.

De leden worden benoemd voor den tijd van drie jaren, met dien verstande, dat een tusschentijds benoemde aftreedt op het tijdstip van aftreding van dengene, wiens plaats hij inneemt. De aftredenden zijn weder benoembaar.

Blijft de commissie in gebreke de haar opgedragen werkzaamheden te vervullen, dan wordt zij ontbonden en treden burgemeester en wethouders in hare plaats op, naar regelen, bij algemeenen maatregel van bestuur te stellen.

Indien de gemeenteraad niet binnen drie maanden na het tijdstip, waarop eene commissie is ontbonden, eene nieuwe commissie heeft ingesteld of indien hij in eene vacature, welke

in eene commissie ontstaan is, niet binnen drie maanden heeft voorzien, geschiedt de instelling of aanvulling der commissie door Onzen Commissaris in de provincie.

De werkring der commissiën wordt geregeld bij algemeenen maatregel van bestuur."

Artikel XXIII.

Artikel 23 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

"§ 1. Met geldboete van ten hoogste dertig gulden worden gestraft de ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen, die eene in artikel 1 en artikel 6, onder 2°., omschreven overtreding plegen in een van de volgende gevallen:

1°. indien de overtreding betreft een kind, dat ambtshalve als leerling eener lagere school is ingeschreven, en de overtreding gepleegd wordt binnen zes maanden na den dag, waarop het kind als leerling plaats nam of had kunnen plaats nemen;

2°. indien den overtreder de aanzegging, bedoeld in artikel 21, § 2, is uitgereikt, de overtreding het kind betreft, waarop die aanzegging betrekking had, en de overtreding gepleegd wordt binnen zes maanden, nadat den overtreder de aanzegging uitgereikt is;

3°. indien de overtreder te voren ingevolge deze paragraaf onherroepelijk veroordeeld werd of de boete vrijwillig heeft betaald en de overtreding gepleegd wordt binnen een jaar na die, welke tot de veroordeeling geleid heeft."

§ 2. Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen zes maanden verlopen zijn sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eene der overtredingen in de eerste paragraaf van dit artikel bedoeld onherroepelijk is geworden of de veroordeelde de boete vrijwillig heeft betaald, wordt hij gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Bij tweede of volgende herhaling, telkens binnen zes maanden nadat de laatste veroordeeling onherroepelijk is geworden of de veroordeelde de boete vrijwillig heeft betaald, wordt in plaats van de geldboete hechtenis van ten hoogste zeven dagen oplegd."

Artikel XXIV.

Artikel 24 der Leerplichtwet wordt gewijzigd als volgt:

in plaats van „artikel 19", in het eerste lid, wordt gelezen: „artikel 17".

Artikel XXV.

Tusschen de artikelen 24 en 25 der Leerplichtwet wordt ingelascht artikel 24*bis*, luidende:

"Onverminderd de voorschriften der Arbeidswet 1919 is het verboden tijdens den volgens de wet bepaalden leerplichtigen leeftijd diensten of arbeid te doen verrichten door een kind gedurende den tijd, waarin onderwijs wordt gegeven aan de school, waarop het is ingeschreven, of gedurende den voor het huisonderwijs van dat kind bestemden tijd.

Overtreding van het bepaalde in het vorige lid wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Onder diensten of arbeid, bedoeld in het eerste lid, worden niet begrepen werkzaamheden, met het genoten onderwijs rechtstreeks verband houdende, werkzaamheden, ten behoeve waarvan, overeenkomstig artikel 13, vergunning is verleend de school tijdelijk niet te bezoeken

Artikel XXVI.

Artikel 25 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

"De inspecteur is bevoegd aan de ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen, die aan hunne in dat artikel bedoelde verplichting door het geven van huisonderwijs voldoen, schriftelijke inlichtingen te vragen omtrent den tijd, gedurende welchen de kinderen huisonderwijs ontvangen in de verschillende vakken. Deze personen zijn verplicht die inlichtingen te verschaffen. De inspecteur is bevoegd te verzoeken tot de lessen te worden toegelaten.

Hij is bevoegd eenmaal in het jaar de in het eerste lid bedoelde kinderen op te roepen, ten einde te onderzoeken, of hun voldoende onderwijs wordt verstrekt in de vakken, welke dat onderwijs behoort te omvatten. De aansprakelijke personen zijn verplicht te zorgen, dat aan de oproeping wordt gevolg gegeven.

Tusschen de oproeping en den daarbij aangezegden dag van verschijning moeten ten minste tien vrije dagen verlopen.

Blijkt het genoten onderwijs onvoldoende, dan maant de inspecteur de aansprakelijke personen aan, daarin binnen drie maanden genoegzame verbetering te brengen, en zijn dezen verplicht aan die aanmaning te voldoen.

De inspecteur kan van de hem in dit artikel verleende bevoegdheden alleen dan gebruik maken, als er gegronde reden is voor ernstigen twijfel, of de verplichting tot het geven van onderwijs wel nauwgezet wordt nagekomen.

Wanneer de aansprakelijke personen de gevraagde inlichtingen, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, niet verstrekken, of wanneer kinderen door die personen niet aan het door den inspecteur voorgeschreven onderzoek worden onderworpen, alsmede wanneer bij een, na het verstrijken van den in het vierde lid bedoelden termijn, voortgezet onderzoek niet van genoegzame verbetering blijkt, zendt de inspecteur, tenzij de redenen, welke daartoe hebben geleid, door hem gewettigd of verschoonbaar worden geacht, proces-verbaal van zijne bevinding aan den bevoegden ambtenaar van het openbaar ministerie.

De bepalingen van dit artikel zijn ook van toepassing op leerlingen van bijzondere scholen, waar minder dan zestien uren per week onderwijs wordt gegeven in de vakken, vermeld onder a—h in artikel 2 der Lager-onderwijswet.

Omtrent de uitvoering van dit artikel worden voorschriften gegeven bij algemeenen maatregel van bestuur."

Artikel XXVII.

Artikel 26 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„Op de ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen, die zich schuldig maken aan overtreding van een der voorschriften van artikel 25, zijn de strafbepalingen van artikel 23 toepasselijk."

Artikel XXVIII.

Artikel 28, der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De door den inspecteur op zijn ambtseed afgelegde verklaring, dat uit de ingevolge deze wet aan hem verstrekte gegevens blijkt:

1°. dat en in welke klasse een kind op eene lagere school geplaatst is;

2°. dat en met welken datum een kind ambtshalve als leerling eener lagere school is ingeschreven en met welken datum het als leerling plaats nam of had kunnen plaats nemen;

3°. dat een kind op in die verklaring aangewezen dagen en schooltijden, de school niet heeft bezocht;

kan, voor zoover die feiten niet worden tegengesproken, een volledig bewijs van elke dezer omstandigheden opleveren.

De door den inspecteur op zijn ambtseed afgelegde verklaring:

1°. uit hoeveel klassen eene lagere school bestaat;

2°. met welke datums de leercursus begint en eindigt;

kan een volledig bewijs van elke dezer omstandigheden opleveren.

De door den inspecteur op zijn ambtseed afgelegde verklaring:

1°. dat de ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen hem niet op zijne aanvraag hebben verstrekt de inlichtingen, bedoeld in artikel 25, eerste lid;

2°. dat de ingevolge artikel 1 aansprakelijke personen een kind niet hebben onderworpen aan het volgens artikel 25, tweede, zesde of zevende lid, voorgeschreven onderzoek;

3°. dat bij een volgens artikel 25, zesde lid, voortgezet onderzoek niet van genoegzame verbetering blijkt;

kan een volledig bewijs van elke dezer omstandigheden opleveren."

Artikel XXIX.

Tusschen de artikelen 28 en 29 der Leerplichtwet wordt ingelascht artikel 28 bis, luidende:

„Waar door deze wet de medewerking van den inspecteur wordt gevorderd is de schoolopziener bevoegd in zijne plaats op te treden."

Artikel XXX.

Art. 30 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De verklaringen, de mededeelingen en de kennisgevingen, bedoeld in de artikelen 4, 9 en 10, worden ingericht naar door Onzen voornoemden Minister vast te stellen modellen."

Artikel XXXI.

Art. 31 der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„De formulieren der in de artikelen 4, 9 en 10 vermelde verklaringen, mededeelingen en kennisgevingen, alsmede de formulieren voor de in artikel 17 bedoelde gegevens worden van Rijksweg kosteloos aan de gemeentebesturen verstrekt en zijn, voor zoover zij niet voor het gemeentebestuur zelve zijn bestemd, kosteloos ter gemeentesecretarie verkrijgbaar."

Artikel XXXII.

Art. 33, tweede lid, tweede zinsnede, der Leerplichtwet wordt gelezen als volgt:

„Vrijdom van briefport wordt eveneens verleend voor de toezending aan belanghebbenden van de mededeeling van vergunningen en beschikkingen, bedoeld in de artikelen 10, 13 en 16; alsmede van de stukken, ingevolge de artikelen 20 en 21 van de commissie tot wering van schoolverzuim, en ingevolge artikel 25 van den inspecteur uitgaande."

Artikel XXXIII.

Artikel 34 der Leerplichtwet vervalt. Als nieuw artikel 34 wordt in die wet opgenomen:

„De gemeenteraad kan, voor zooveel dit niet bij de wet is geschied, verbodsbepalingen omtrent het arbeiden van kinderen beneden de veertien jaren vaststellen.

Door het uitloven van openbare belooningen en eereblijken kan het getrouwe schoolbezoek vanwege het gemeentebestuur worden aangemoedigd.

Ten einde de aanspraak op die belooningen en eereblijken te kunnen beoordeelen, kan aan de hoofden der openbare en bijzondere scholen het invoeren van schoolboekjes, waarin van het schoolbezoek aantekening gehouden wordt, bij plaatselijke verordening worden voorgeschreven."

Artikel XXXIV.

Artikel 36 der Leerplichtwet vervalt.

Artikel XXXV.

De tekst der Leerplichtwet wordt vóór 1 Januari 1922 op Onzen last in het *Staatsblad* geplaatst in eene doorlopend genummerde reeks van artikelen, met wijziging dienovereenkomstig van de aanhalingen daarin van artikelen of gedeelten van artikelen.

Artikel XXXVI.

Deze wet treedt in werking op 1 Januari 1922.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te

De Minister van Onderwijs,
Kunsten en Wetenschappen,

